

မိတ်ကူးချိချိအနုပညာ

ရယ်ရွှင်ပြုံးတုံ့

ဟာသများ

ရဲစတိုင်း

www.mgyoe.com

mgyc.com

ရယ်ရွှင်ပြုံးတုံ့ ရဲ့စတိုင်း

YST0003

900.00

KS

mgyc.com

ရဲစတိုင်း

ရယ်ရွှင်ပြုံးတုံ / ရဲစတိုင်း ။ - ရန်ကုန်။

စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ ၂၀၀၉။

စာမျက်နှာ ၁၈၅ မျက်နှာ၊ ၁၀.၅ စင်တီမီ x ၁၆.၅ စင်တီ

(၁) ရယ်ရွှင်ပြုံးတုံ

ရယ်ရွှင်ပြုံးတုံ

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၄၀၀၉၂၃၀၈၀၈ နှင့်

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၄၀၀၆၂၃၀၆၀၉ ဖြင့်

မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်းကို m.s.o ပြုလုပ်ပြီး ထုတ်ဝေသူ-

ဦးစန်းဦး၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်တိုက်၊ (၈၅) ၁၆၄ လမ်း၊

တာမွေ၊ ရန်ကုန်နှင့် ပုံနှိပ်သူ- ဦးနိုင်ဦး၊ ငွေပြည်တော်

ပုံနှိပ်တိုက်၊ သိမ်ဖြူလမ်း၊ ရန်ကုန်တို့က ပထမအကြိမ်

စောင်ရေ - ၅၀၀ရိုက်နှိပ်ကာ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ

တွင် တန်ဖိုး ၉၀၀ ကျပ်ဖြင့် ဖြန့်ချိသည်။

စာအုပ်ချုပ် ကိုမြင့်

အရင်းခံအတိုင်းပါ

တရားသူကြီး- “မင့်ယောက်ျားခေါင်းကို ထီးနဲ့ရိုက်လိုက်တာ ထီးကျိုးသွားတယ်လို့ဆိုတယ်၊ မင်းဘာပြောချင်သလဲ”

တရားခံအမျိုးသမီး- “မတော်တဆ ဖြစ်သွားတာပါ တရားသူကြီးရှင်”

တရားသူကြီး- “ဒါ ဘယ်လိုလုပ် မတော်တဆ ဖြစ်နိုင်မှာလဲ”

အမျိုးသမီး- “ကျွန်မမှာ ထီးကျိုးစေချင်တဲ့ ဆန္ဒလုံးဝမရှိပါဘူး”

၂

အထူးကု

သူ့ချောင်းဆိုးက ဘယ်ဒေါက်တာနဲ့ ကုကု
မပျောက်။ နောက်ဆုံးမှာ အထူးကုဆရာဝန်ထံ
ရောက်သွားလေ၏။ ထိုအထူးကုက အထူးဖော်စပ်
ထားသော ချောင်းဆိုးပျောက်ဆေးရည်ကို ပေးလိုက်
၏။ နောက်နေ့မှာ ထိုလူနာသေသွားလေတော့၏။

သေသူ၏အမျိုးများ အတော်တုန်လှုပ်သွားကြ
၏။ အထူးကုအားခေါ်ရှင်းခိုင်း၏။ အထူးကုက-

“အေးလေဗျာ၊ နောက်ဆုံးတော့ သူ့ချောင်း
မဆိုးတော့ဘူး မဟုတ်လား” ဟုပြောပြီး ခပ်အေး
အေးပြန်ထွက်သွားသောဟူ၏။

ရှောင်လျှင်

၁၈၃၁-ခုနှစ် အစောပိုင်းပေါ့။ သင်္ဘောရေချ
 ပွဲသို့ ဂုဏ်ထူးဆောင်ဧည့်သည်အဖြစ် မစ္စတာ
 လင်ကွန်း တက်ရောက်ရ၏။ ထိုပွဲတွင် မျက်လှည့်
 ဆရာတစ်ယောက်လည်းပါ၏။ သူက မျက်လှည့်
 အမျိုးမျိုး ပြသပြီး လင်ကွန်း၏ဦးထုပ်ဖြင့် ကြက်ဥ
 ကြော်ပြမည်ဟုပြောကာ လင်ကွန်းထံမှ ဦးထုပ်
 တောင်း၏။ လင်ကွန်းက ချက်ချင်းမပေးသေးဘဲ
 စဉ်းစားနေလေရာ မျက်လှည့်ဆရာက-

“ခင်ဗျားက ဦးထုပ်မငှားချင်လို့လား”ဟုမေး၏။
 ထိုအခါ လင်ကွန်းက ရယ်ရယ်မောမောနှင့်-

“ကျုပ်ဦးထုပ်က အရေးမကြီးပါဘူးလေ၊ ကြက်
 ဥသိက္ခာကျမှာစိုးရိမ်လို့ပါဗျာ”ဟူ၍ ရှင်းပြလိုက်၏။

လက်တွေ့

“မောင်ရေ၊ လွန်ခဲ့တဲ့ ၁၅ နှစ်လောက်တုန်းက ကျွန်မကို ၆လ ပဲနေရမယ်လို့ ပြောခဲ့တဲ့ ဆရာဝန်ကို မှတ်မိသေးလားဟင်”

“အိုး . . မှတ်မိတာပေါ့ကွာ၊ တော်တော် တော် တဲ့လူပါ။ ဒါပေမဲ့ သိပ်တော့ မယုံရဘူးကွ”

အဖုံးအဖိ

အရက်ဆိုင်ထဲမှာ သူတို့အုပ်စု သောက်ကောင်း
တုန်းမှာ အုပ်စုဝင်ကုပ်ချောင်းချောင်း လူတစ်
ယောက်က ပြန်ရန်ပြင်လေသည်။

“ဘယ်လိုလဲဗျာ၊ ခါတိုင်းလို စောစောပြန်
တော့မလို့လား၊ နေစမ်းပါဦး။ ဒီလောက်တောင်
မိန်းမကြောက်နေတာ ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ခင်ဗျား
ယောက်ျား မဟုတ်ဘူးလား၊ ခင်ဗျားက ကြွက်မို့
လား။”

“ဟင်း . . . ဟင်း . . . ယောက်ျားပါဗျ”

“သေချာရဲ့လား ကိုယ့်လူ”

“ဟဲ ဟဲ သေချာပါတယ်၊ ကျုပ်မိန်းမက
ကြွက်ကို သိပ်ကြောက်တာဗျာ ဟင်း ဟင်း. . .”

အပြောင်းအလဲနိယာမ

အရာရှိ- “ဟေ့- ရဲဘော်၊ မင်းမှာ အကြွ
တစ်ဒေါ်လာရှိလား”

စစ်သား- “ရှိတယ်၊ ရဲဘော်”

အရာရှိ- “အရာရှိတစ်ယောက်ကို အဲဒီလို
ပြောဆိုမဆက်ဆံရဘူး။ ကဲ- ကောင်းကောင်းပြန်
ပြောစမ်း၊ ငါ ပြန်မေးမယ်၊

“ဟေ့- ရဲဘော်၊ အကြွတစ်ဒေါ်လာရှိလား”

စစ်သား- “မရှိဘူး ဆရာ”

မသဲကွဲသော အပြောများ

“ငါ့ကို နမ်းဖူးတာ ငါ့ယောက်ျားပဲရှိတယ်”

“ဟဲ့- နေစမ်းပါဦး၊ ဒါ နင် ကြွားနေတာလား၊
ညည်းနေတာလား”

ရယ်ရွှင်ပြုံးတုံ့

သွက်လက်ချက်ချာသူလေး

အိမ်ရှင်အမျိုးသမီး- “ဟဲ့ မာရီယာ၊ အိမ်မှာ ဧည့်သည်တွေ ရှိနေရင် ငါ နင့်ကို ‘အက်စတာ’လို့ ခေါ်မယ်၊ မှတ်ထား”

အိမ်ဖော်- “ဟုတ်ကဲ့ မေမေကြီး၊ ဒါထက် အိမ်မှာ ဧည့်သည်တွေရှိနေရင် ကျွန်မကရော မေမေကြီးကို ဘယ်လိုခေါ်ရမှာလဲ”

အိမ်ရှင်အမျိုးသမီး- “ဟယ် . . . ခွေးမ”

အိမ်ဖော်- “ကောင်းပါပြီ မေမေကြီး”

ယူမိသည့် ဝန်တာ

“အဝတ်အစားတွေလျှော်ဖို့ အမျိုးသမီးလေး တစ်ယောက်ကို ခင်ဗျားဌားထားတယ်မဟုတ်လား။ ဘာကြောင့်ကိုယ်တိုင်လျှော်နေရတာလဲ”

“သူ့ကို ကျုပ်ယူလိုက်ပြီလေဗျာ”

အကြားမတတ်တော့

အိုင်းရစ်လူမျိုးအိမ်နီးချင်းက အိမ်နီးချင်းအမျိုး
သမီးတစ်ယောက်ကို မေးကြည့်နေလေသည်။

“ရှင့်ယောက်ျားအလုပ်သွားခါနီး ဟိုတုန်းကလို
ရှင့်ကို နမ်းသေးရဲ့လား”

“အမယ်လေး- နမ်းပဲ့ရှင်၊ မနမ်းရရင် သူ့မှာ
အလုပ်ဆင်းချင်စိတ်ကို မရှိဘူးတဲ့ရှင်”

ကြော စိမ့်ပါဘိ

ပူပူနွေးနွေးမုဆိုးမတစ်ယောက်သည် သူ့လင်
 အုတ်ဂူ၌ ကမ္ပည်းရေးထိုးရန် အခက်အခဲဖြစ်နေ
 လေသည်။ အိမ်နီးချင်းများ၊ သူငယ်ချင်းများနှင့်
 တိုင်ပင်ညှိနှိုင်းရာမှ သူတို့အားလုံးက မုဆိုးမညာဉ်
 နှင့် အဟပ်မိဆုံးကမ္ပည်းကို အဆိုပြုလိုက်ကြ၏။

“ပြန်လည်မတွေ့ဆုံသေးသ၍ ငြိမ်းငြိမ်းချမ်း
 ချမ်း နားလေဦး” တဲ့။

နာမည်ပေးကောင်းသူ

ကောလိပ်ကျောင်းသား ၃ ယောက်သည် သူတို့ အကြိုက်ဆုံး စားသောက်ဆိုင်ထဲဝင်သွားကြပြီး သူတို့ထိုင်နေကျစားပွဲမှာ ထိုင်ကြရန် အလုပ် ထိုစားပွဲ၌ အမျိုးသမီးကြီးတစ်ယောက်ထိုင်နေနှင့် တာကို တွေ့လိုက်ကြရ၏။ လက်တလော အခြေ အနေကို ဘယ်လိုရှင်းကြမလဲ။ သူတို့ဆွေးနွေး ပြီး နောက်ဆုံး၌ ထိုအမျိုးသမီးကြီး စိတ်ပျက်ကာ ထွက် သွားအောင်လုပ်ပြဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြ၏။ သို့ဖြင့် အမျိုးသမီးကြီးဘေးမှာ ထိုင်ချလိုက်သူ ပထမ ကျောင်းသားက-

“ဟေ့ ဒီမှာဂျွန်၊ ငါဆိုတဲ့ ကောင်က ငါ့အဖေ နဲ့အမေ လက်မထပ်ခင် ၃-လမှာ မွေးတာကွ

ရယ်ရွှင်ပြုံးတုံ

သိလား”ဟုစပြောလိုက်၏။ သည်တော့ နောက် တစ်ယောက်က-

“မင်းဟာက ဘာဟုတ်သေးလို့လဲ၊ ငါက ငါ့ မိဘတွေ လက်မထပ်ခင် ၆-လမှာမွေးတာကွ၊ ဟင်း”

နောက်ဆုံးကျောင်းသားက “ဟေ့ကောင်တွေ၊ ငါက ငါ့မိဘတွေ လက်မထပ်ဘဲနဲ့ကို မွေးလာတာ ပါကွာ”

သူတို့ ၃-ယောက်ပြောလို့ အပြီးမှာ အမျိုးသမီး ကြီး ခေါင်းမော့လာကာ ကျေကျေနပ်နပ်အားရပါးရ ပြောလိုက်တာကတော့-

“ဟဲ့ . . မိမစစ် ဖမစစ်ကလေးတွေ၊ ငါ့ကို ဟောဟို ဆားခွက်ပေးလိုက်စမ်း”ဟူ၏။

နေရာမရွေးတဲ့ ဟာသ

နာမည်ကြီး လူရွှင်တော်တစ်ယောက်၏ ငယ်ပေါင်းသူငယ်ချင်း တစ်ယောက်ဆုံးသွား၏။ အသုဘမှာ စကားအနည်းငယ်ပြောပေးဖို့ လူရွှင်တော်ကြီးအား ပန်ကြား၏။ ထိုအခါ လူရွှင်တော်ကြီးက သူ့လက်ထောက်ထံ ဖုန်းဆက်ပြီး-

“နက်ဖြန် အသုဘတစ်ခုမှာ ငါစကားပြောစရာ ရှိတယ်၊ အဲဒါ ငါ့အတွက် အသုဘဟာသ တစ်မျက်နှာလောက် အမြန်ရေးထားလိုက်စမ်း” ဟု မှာထားလိုက်သောဟူ၏။

သူကလေးဖြစ်တွေ

ဆရာမက စတုတ္ထတန်းက တပည့်လေးများ အား “ကြီးရင် ဘာဖြစ်ချင်သလဲ၊ ဖြစ်ချင်တဲ့ပုံကို ဆွဲပြပါ” ဟု ခိုင်းလေသည်။

ကလေးတစ်ယောက်က လေယာဉ်မှူးပုံ ဆွဲသည်၊ တခြားတစ်ယောက်က ရဲသားပုံဆွဲသည်။ တစ်ယောက်ကတော့ မျက်လှည့်ဆရာ ပုံဆွဲသည်။ အဲ. . မိန်းကလေးတစ်ယောက်က လက်နှိပ်စက်စာရေးပုံ ဆွဲ၏။ ‘အာချာနာ’လေးကတော့ ဘာပုံမှမဆွဲ၊ သူ့စာရွက်က လွတ်နေ၏။ ထို့ကြောင့် ဆရာမက-

“မင်း ဘာဖြစ်နေလဲ အာချာနာ”

“ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး”

“ဘာလို့ ပုံမဆွဲတာလဲ”

“သမီးလက်ထပ်ချင်တယ်၊ အဲဒါ ဘယ်လိုဆွဲရမှန်းမသိလို့”

အလျှောက်ကောင်း အထောင်းခံရ

သူက ကောင်းကောင်းမွန်မွန် နေထိုင်စားသောက်နိုင်အောင် ရှာဖွေနိုင်စွမ်း မရှိသည့်အခါ လင်မယား စကားစစ်ထိုးကြရလေတော့၏။ မိန်းမက ရှင်ဟာ လစာတိုးပေးဖို့ အားတက်သရော ဇွဲရှိရှိ မတောင်းဆိုဘူးဟုပြော၏။ ဒါ့အပြင် . . .

“ဒီမှာ . . ဒီမှာ ရှင့်မှာ သားသမီး ၇ ယောက်ရှိတယ်၊ ညညတွေမှာ မအိပ်ဘဲ ထိုင်စောင့်ကြည့်နေရတဲ့ နာမကျန်း အမေကြီးရှိတယ်။ အိမ်ဖော်မငှားနိုင်လို့ အိမ်သန့်ရှင်းရေးကို ကိုယ်တိုင်လုပ်နေရတယ်လို့ ရှင့်သူဌေးကို ပြောပါလား”

ရက်အနည်းငယ်အကြာမှာ သူ့အလုပ်က ပြန်ရောက်လာပြီး မိန်းမရှေ့၌ အေးဆေးတည်ငြိမ်စွာ ရပ်လျက် သူဌေးက သူ့ကို အလုပ်ဖြုတ်လိုက်ပြီဟု ပြောပြလိုက်၏။ မိန်းမက-

“ဘာကြောင့်ဖြုတ်လိုက်တာလဲ”

“ငါ့မှာ အပြင်အလုပ်တွေ သိပ်များနေတယ်လို့ သူက ပြောတယ်လေ”

တစ်ဖက်သတ်

အိုင်ဗင်သည် စစ်သားလေးဖြစ်သည်။ သူသည် စစ်ထဲဝင်သွားကတည်းက ၄ နှစ်လုံးလုံး အိမ်မပြန်၊ ထို့ကြောင့် ၄ နှစ်လုံးလုံး ဇနီးလေးနှင့်မတွေ့ရ။ ယခု သူအိမ်ပြန်ရောက်လာသည့်အခါ ဇနီးလေးက ဆီး၍ သူသည် ၂ နှစ်သားအရွယ် သားငယ်လေး၏

ရယ်ရွှင်ပြုံးတုံ့

ဖခင်ဖြစ်နေပြီဟု ဂုဏ်ယူပြီး ပြောပြလိုက်၏။ ပထမ
တော့ ကယောင်ချောက်ချား ပျော်လိုက်မိ၏။
နောက်မှ သူ စဉ်းစားကြည့်သည်။

“မဟုတ်သေးဘူး၊ မဟုတ်သေးဘူး၊ ငါအိမ်နဲ့
ဝေးနေခဲ့တာ ၄ နှစ်၊ ခု ၂ နှစ်အရွယ် သားငယ်ရဲ့
အဖေတဲ့၊ ဟား. . . ဟား တစ်ခုခုတော့ မှားနေပြီ
မှားနေပြီ” ဇနီးနားတိုးသွားကာ-

“ငါ့ကွယ်ရာမှာ မျောက်ဇာတ်လမ်းခင်းတာ
ဘယ်သူနဲ့လဲကွ”

ဇနီးက မဖြေ။

“အေး . . မင်းမပြောပေမဲ့ ငါသိပါတယ်ကွာ၊
ငါ့သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ ဖြစ်ရမယ်။
ဒါပေမဲ့ ဘယ်သူလဲ၊ အဲလစ်လား၊ ဗက်ကီလော့
စကီးလား၊ ငါ့သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ယောက်နဲ့ ပဲ
ဖြစ်ရမယ်”

သည်တော့ ဇနီးက

“ဟွန်း ငါ့သူငယ်ချင်း . . ငါ့သူငယ်ချင်းတဲ့၊
ကျွန်မမှာရော သူငယ်ချင်းတွေရှိတယ်လို့ ရှင်မထင်
ဘူးလား”ဟု မေးလိုက်၏။

အရူးနဲ့ လှေလှူး

သူ - “မနေ့ညက အိပ်မက် သိပ်ကောင်းတာပဲ ကွာ၊ ဇိမ်ခံကားကြီးနဲ့ ငါက ကမ္ဘာပတ်နေတာကွ”

သူမ - “သိတယ်လေ၊ ရှင့်ကားသံကို ကျွန်မ တောင် ကြားလိုက်သေးတာပဲ”

ရိုတာနဲ့ တင်းတိမ်ပါ

စားသောက်သူ - “ဟေး ဝိတ်တာ၊ ငါ့စွပ်ပြုတ် ပန်းကန်ထဲမှာ သစ်ကုလားအုပ်တစ်ကောင်ရောက် နေပါလား”

ဝိတ်တာ - “ဆောရီး ဆာ၊ ကျွန်တော်တို့မှာ ယင်ကောင်တွေ ပြတ်နေလို့ပါ”

ဗီဗီယန်စတီးဝပ်

တွေ့စရာ နာမည်

သူ- “ဒီပန်းချီကား အဓိပ္ပာယ်က ဘာများပါလိမ့်၊ ကောင်လေးနဲ့ ကောင်မလေးကြည့်ရတာကတော့ တစ်ဦးပေါ်တစ်ဦး ချစ်စိတ်ကလေးတွေ ညွတ်နေပုံပဲ”

သူမ- “ရှင်အဓိပ္ပာယ်မသိဘူးလား၊ ကောင်လေးက ခုလေးပဲ လက်ထပ်ခွင့်တောင်းလိုက်တယ်လေ။ သိပ်ကို သဘာဝကျတာပဲ။ ဒီလိုကားမျိုးကို ပန်းချီဆရာက ဘယ်လိုများနာမည်ပေးမှာပါလိမ့်”

သူ- “အဲ . . . တို့သိပြီ၊ ပန်းချီကားအောက်မှာ ရေးထားတာပဲ၊ ဟိုမှာလေ၊ ‘ရောင်းပြီး’တဲ့ မြင်တယ် မဟုတ်လား”

လွဲချက်ကယ်ကောင်း

စစ်စခန်းတစ်ခုရှိ သူတို့အိမ်ကလေးမှာ
 စစ်သားလင်မယားက သားလေးအား ရေဖျန်း
 မင်္ဂလာပွဲ ကျင်းပပေးလေသည်။ အခမ်းအနား
 မစခင်မှာ ဘုန်းတော်ကြီးက ပူပူနွေးနွေးဖခင်အား
 အနားခေါ်၍-

“ဒီအလေးအနက် ဘာသာရေး အခမ်းအနား
 အတွက် အားလုံးပြင်ဆင်ပြီးပြီလား” ဟုမေး၏။
 စစ်သားက-

“ပြီးပါပြီ။ အသားတွေ၊ ခရမ်းချဉ်သီးတွေ၊ ပေါင်
မုန့်တွေ၊ ကိတ်တွေ..”

သူ့စကားမဆုံးခင်မှာ ဘုန်းတော်ကြီးက ဖြတ်
၍-

“မဟုတ်ဘူး . . မဟုတ်ဘူး၊ ‘စပရစ်ကျူးဝဲလီး’
(စိတ်အနေအထား) ပြင်ဆင်ပြီးပြီလားလို့ ကျုပ်မေး
နေတာလေ”

သည်တော့ စစ်သားက စပရစ်(အရက်) ထင်
လိုက်ပြီး

“ဪ . . ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော်မသိလို့ပါဗျာ၊
ဝီစကီ(၂) သေတ္တာဆိုရင်လောက်မလား” ဟုမေး
လိုက်၏။

မှသာပြောသူ ရှေ့နေများ

ခရီးအတူသွားကြသော တရားဟောဆရာ တစ်ဦးနှင့် ရှေ့နေတစ်ယောက် စကားလက်ဆုံကျ နေကြ၏။ တရားဟောဆရာက-

“ခင်ဗျား ရှေ့နေလိုက်တဲ့အခါ အမှားအယွင်း တွေများ လုပ်မိသလားဗျ”

“လုပ်မိပါတယ်”

ရယ်ရွှင်ပြုံးတုံ့

“အဲဒီလုပ်မိတဲ့ အမှားအယွင်းတွေအတွက် ခင်ဗျားဘာလုပ်သလဲ”

“ကြီးတဲ့အမှားဆိုရင် ကျွန်တော်ပြင်ပါတယ်၊ အသေးအဖွဲ့ဆိုရင်တော့ ဒီအတိုင်းလွတ်ထားလိုက်ပါတယ်။ ဒါထက်ခင်ဗျားရော တရားဟောရာမှာ အမှားအယွင်းတွေရှိခဲ့သလား”

“ဟာ ရှိတာပေါ့၊ ရှိတာပေါ့”

“အဲဒီအမှားတွေအတွက် ခင်ဗျားဘာလုပ်သလဲ”

“အင်း . . . ခင်ဗျားနည်းအတိုင်းပဲပေါ့ဗျာ။ အဲမကြာခင်ကပဲဗျာ။ ကျုပ်တရားဟောတော့ အမှားတစ်ခုပါသွားသေးတယ်။ တကယ်တမ်း ကျုပ်ပြောချင်တာက ‘မုသားပြောသူတွေ (Liars) ရဲ့ အဖေဟာ မကောင်းဆိုးဝါးဖြစ်တယ်’ လို့ ပြောချင်တာ။ အဲ . . . လက်တွေ့ပြောချမိလိုက်တာက ‘ရှေ့နေများ (Lawyers) ရဲ့ အဖေတဲ့လေ။ ဒါပေမဲ့ အသေးအဖွဲ့လေးပဲဆိုပြီး ကျုပ်ဒီအတိုင်းပဲ လွတ်ထားလိုက်ပါတယ်ဗျာ”

ပြောမယုံ ကြံမှသိ

ဒေါ်လာသန်းအချို့ ချမ်းသာသော အပျိုကြီး တစ်ယောက်တွင် မျိုးသန့်ကြောင်မကြီး တစ်ကောင် ရှိလေသည်။ ထိုအပျိုကြီးသည် မျက်မှောက်ကာလ လူနေမှုစနစ်နှင့် လိင်ကိစ္စများကို ဝိတိုရိယခေတ် အမြင်နှင့်ကြည့်၏။ ထို့ကြောင့်လည်း သူ့ကြောင်မကြီး အစွန်းအထင်း ထင်မှားစိုးရိမ်သောကြောင့် (၅)နှစ်လုံးလုံး အိမ်အပြင်ထွက်ရန် ခွင့်မပြုခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

တစ်နေ့ သူ့အပန်းဖြေခရီးထွက်ရန် ဆုံးဖြတ်

သည်။ ရထားမထွက်ခင်မှာ အိမ်စေအား အတန်
တန် ညွှန်ကြားမဝဖြစ်နေ၏။

“လုပ်စရာရှိတာတွေကို ပြီးစီးအောင်လုပ်၊ အေး
နောက်တစ်ခု မှာချင်တာက ကြောင်မကို အပြင်
မလွှတ်နဲ့။ ထပ်ပြောမယ်၊ ဘယ်လိုအကြောင်းနဲ့မှ
ကြောင်မကို အပြင်မလွှတ်ပါနဲ့”

သူ့ခရီးထွက်သွားပြီး တစ်ပတ်လောက် အကြာ
မှာ အိမ်စေသည် ကြေးနန်းတစ်စောင်ကို ရရှိလေ
သည်။

“ပျော်စရာအချိန်တွေချည်းပဲ၊ သိပ်ချောတဲ့
ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်နဲ့ တွေ့တယ်။
ကြောင်မကို အပြင်ထွက်ခွင့်ပြုလိုက်ပါ” ဟူ၏။

ဆိုင်ရာ . . . ဆိုင်ရာ

ဆောင်းရယ်၊ နှင်းရယ်၊ မိုးနှင်းတွေရယ်ကြောင့်
 နေသာသော ရာသီကို ရောက်စေချင်ကြသည်။ အဲ
 . . . ဟောဒီသူငယ်ကတော့ မိယာမိပင်လယ်
 ကမ်းခြေမှာ အပန်းဖြေဖို့အကြောင်းကိုပဲ တဖွဖွ
 ပြောနေသည်။ သူက နောက်ဆုံးတစ်ခေါက်
 သူသူငယ်ချင်း အဆုတ်အထူးကုဆရာဝန်နှင့် သွားခဲ့
 သည့်အကြောင်း ပြောပြရာတွင် သူက ကမ်းခြေမှာ
 လဲလျောင်းပြီး ပတ်ဝန်းကျင်အလှအပများကို
 ချီးကျူးရင်းက သူငယ်ချင်းဘက်လှည့်ခါ ‘ဟောဒီ
 ဖလော်ရီဒါ ပင်လယ်ကမ်းခြေက’ မိန်းမပျိုလေး
 တွေရဲ့ ခြေထောက်ဟာ သိပ်ကိုလှတယ်ကွာ၊ မလှ
 ဘူးလား သူငယ်ချင်း” ဟုမေးလိုက်၏။

သည်တော့ အဆုတ်အထူးကုဆရာဝန်က-
 “ကိုယ် သတိမပြုမိဘူးကွာ၊ ကိုယ်က ရင်ဘတ်နဲ့ပဲ
 ဆိုင်တဲ့ လူလေကွာ” ဟု ပြန်ပြောလိုက်သည်ဆို၏။

တော်လွန်းတဲ့ အကြံပေး

အလွန်အလုပ်ရှုပ်လွန်းသော သူ့ဘဝမှာ တစ်ခါ တော့ 'မစ္စဂါဂါဘော်'သည် လင်မယားပြဿနာကို ဦးစားပေးသော အစီအစဉ်တစ်ခု ရုပ်မြင်သံကြား တင်ဆက်နိုင်ခဲ့၏။ ရုပ်မြင်သံကြားလွင့်မည့်အခါ ပထမဆုံးသောဧည့်သည်က ဝန်ခံ စကားပြောလေ သည်။

“သိပ်ချမ်းသာတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့ စေ့စပ်ထားတာကို ကျွန်မဖျက်လိုက်တော့မလို့။ သူက ကျွန်မကို အရောင်ခပ်မှိုင်းမှိုင်း ကုတ်တစ် ထည်၊ စိန်တွေ၊ မီးဖိုနဲ့ ရိုးလ်ရွိုက်စ်ကားတစ်စီး ပေးထားပါတယ်။ ကျွန်မ ဘာလုပ်သင့်ပါသလဲ မစ္စဂါဂါဘော်”

ဇာဇာက ခပ်သွက်သွက်ပင် အကြံပေးလိုက်၏။
“မီးဖိုပြန်ပေးလိုက်ပေါ့”တဲ့။

လိုရင်း

လက်ထပ်အခမ်းအနားပြီးသွားသော သူတို့ သားအဖက သတို့သမီးအား အနားခေါ်လိုက်ပြီး “မင်း ငါ့သား ဂျွန်ဆင်နဲ့ လက်ထပ်ခွင့်ရတာ သိပ် ကံကောင်းတယ်” ဟုပြောပြ၏။

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ဦး”

“ငါသေရင် မင်းတို့ ပေါင်(၂)သန်း အမွေရ မယ်လေ” သတို့သမီး နှုတ်ဆိတ်သွား၏။

“ကဲ မင်းမှာ ဘာများပြောစရာရှိသေးသလဲ” သတို့သမီးလေး ခဏစဉ်းစား၏။ ပြီးမှ-

“ဒီ. . လို့. . ဆို. . ခုပဲ သေလိုက်ပါလား ဦး”

လူခွေး

စကော့လူမျိုးတစ်ယောက်၏ မိန်းမသည် အရက်ကို သိပ်မုန်း၏။ တစ်ညမှာ သူ့ယောက်ျားက အတော်မူးပြီး သန်းခေါင်လောက်မှ ပြန်လာ၏။ မိန်းမကြောက်ရသူမို့ အသံမကြားရအောင် တိတ်တိတ်ကလေး ခြေဖွင့်လာခဲ့၏။ အိပ်ခန်းထဲရောက်သည့်အခါ လေးဘက်ထောက်၍ အိပ်ရာနားအရောက်သွား၏။ သို့သော်သူကံမကောင်း၊ မိန်းမနှိုးသွား၏။

မှောင်နေသည်မို့ လေးဘက်ထောက်သွားနေသောသူ့ကို မိန်းမက သူ့အချစ်တော်ခွေးကြီးဟု ထင်လိုက်၏။

“ဟော မေ့သားကြီးပါလား၊ လာ လာ လာ”

သည်အကြောင်းကို နောက်နေ့မှာ ထိုစကော့လူမျိုးက သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်အား ဖောက်သည်ချလေရာ-

“အဲဒီမှာတင် သူ့လက်ကို ယက်ဖို့အသိလေး ငါ့ခေါင်းထဲ ရုတ်တရက်ဝင်လာတော့တာပါပဲကွာ”ဟု အဆုံးသတ်လိုက်လေ၏။

လာမစနဲ့ တော်ရေ တော်ရေ

တောလမ်းအတိုင်း ကားမောင်းသွားစဉ်မှာ
 တင် သူတို့လင်မယားရန်ပွဲက အရှိန်တက်လာပြန်
 ၏။ ထိုစဉ်မှာပင် လမ်းဘေး၌ အစာစားနေသော
 မြည်းတစ်ကောင်က ရုတ်တရက်အော်လိုက်၏။
 သည်တော့ ယောက်ျားက ချက်ချင်းပြုံးစိစိဖြစ်လာ
 ခါ-

“အဲဒါ မင့်အမျိုးလား” ဟုမေးလိုက်၏။
 မိန်းမ၏ မဆိုင်းမတွပင် ပြန်ပက်လိုက်၏။
 “ဟုတ်တယ်၊ ယောက်ျားဘက်က အမျိုး” တဲ့။

ခေါင်းပြဿနာ

သူ- “ဟေ့ မိန်းမ၊ မင်းကို လက်ထပ်ဖို့ ငါ သဘောတူတုန်းက ငါ့ခေါင်းဘယ်မှာရောက်နေ သလဲ၊ ငါမစဉ်းစားတတ်တော့ဘူး။”

သူမ- “ဪ-မောင်ရယ်၊ အဲဒီတုန်းက မောင့် ခေါင်း ကျွန်မပခုံးပေါ်ရောက်နေတယ်လေ မောင်ရဲ့။”

အချိုးမွမ်းမစောနဲ့

စူပါမားကက်တစ်ခုအတွင်းတွင် လူတစ်
ယောက်သည် အခေါင်ခြစ်အော်ငိုနေသော
ကလေးငယ်တစ်ဦးကို ဈေးဝယ်လက်တွန်းလှည်း
အတွင်းထည့်၍ တွန်းလာသည်။ သူက သာယာ
ညှင်းပြောင်းစွာ ထပ်တလဲလဲပြောနေသည်။

“စိတ်မပျက်ပါနဲ့ အဲလဘတ်ရဲ့။ မအော်ပါနဲ့
အဲလဘတ်ရယ်၊ မဆူပါနဲ့ အဲလဘတ်ရာ။ စိတ်အေး
အေးထားပါ အဲလဘတ်ရေ”

အခြားဈေးဝယ်သူတစ်ယောက်က သူ့ကို ကြည့်
ပြီးပြောသည်။

“ခင်ဗျား သားချောတာကတော့ တကယ်ချီး
ကျူးဖို့ ကောင်းတယ်ဗျာ”

ကလေးအဖေက ပြန်ပြောသည်။

“မဟုတ်ရပါဘူးဗျာ၊ အဲလဘတ်က ကျွန်တော်လေ”

ရွန်ကာဆင်

ဈေးကြီးလွန်းလို့

“ဟန်နီရေ . . မင်းမွေးနေ့လက်ဆောင်အတွက် ကျားသစ်ရေ အနွေးထည်ကြိုက်တယ်မို့လား”

“ဟင့်အင်း . . ကျွန်မ သဘောမကျဘူး”

“မင့်ခံသားမွေးကုတ်ဆိုရင်ကော ဘယ်လိုလဲ”

“ဟင့်အင်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

“စိန်ဘယက်ဆိုရင်ကောကွာ”

“ဟင့်အင်း ကျွန်မတကယ်လို့ချင်တာက ကွာရှင်းပြတ်စဲပေးဖို့ပါ”

“အိုး . . ဒါလောက်ဈေးကြီးတာတော့ မတတ် နိုင်ဘူးပေါ့”

ပရေရီဟာသများအတွဲ(၅)

လိုက်ဖက်အောင်ပြောပါ

ဂိုဏ်းအုပ်ဘုန်းတော်ကြီးသည် တန်ဖိုးကြီး
ဟင်းလျာများ တည်ခင်းထားသော စားသောက်ပွဲ
တွင် မစားသောက်မီ ကမ္ဘာ့အငတ်ဘေးအကြောင်း
မိန့်ခွန်းခြေနေသည်။

ဤတွင် လက်ထောက်ဘုန်းကြီးတစ်ပါးက မှတ်
ချက် ချသည်။

“ငါတော့ အဗြဟ္မစရိယာအကြောင်း သူပြော
တဲ့အထိ မစောင့်နိုင်တော့ဘူးကွ”

ရိုစ်ဝူးလ်ရစ်ချ်

နံတယ်ဆိုတာ ဘာလဲ

မိသားစု စီမံကိန်းဆေးခန်းသို့ ဇနီးမောင်နှံတစ်
တွဲ ရောက်လာသည်။ ယောက်ျားဖြစ်သူက ပြော
သည်။

“ကျွန်တော်တို့ လက်ထပ်ပြီးတာ ဆယ်နှစ်ရှိပါ
ပြီ။ ကလေးတစ်ယောက်မှ မရခဲ့ဘူး၊ အိမ်နီးချင်းတွေ
ကတော့၊ ကျွန်တော်တို့ နဲ့လို့ အဲလို့ မရတာလို့ပြော
ကြပါတယ်”

“အဓိပ္ပာယ်မရှိတာတွေဗျာ”

ဆရာဝန်က ပြုံးရင်းပြောသည်။

“အကြောင်းရင်းတချို့တော့ ရှိတာပေါ့လေ။
အစားအသောက်တို့၊ ဒါမှမဟုတ် အချိန်အခါနဲ့
လွဲနေတတ်တာမျိုးတို့ပေါ့၊ ခင်ဗျားတို့ တစ်ပတ်မှာ
ဘယ်နှကြိမ်ကြိုးစားကြည့်သလဲ”

ထိုစုံတွဲက ပြိုင်တူပြန်မေးသည်။

“ဘာကိုကြိုးစားရမှာလဲဆရာ”

ဂိုထရီဒေါင်းအန်ဒါဂျာနယ်၊ ဆစ်ဒနီ

လောကကြီးမှာဗျာ

“ဘတ်စ်စတေရှင်ဆိုတာ ဘတ်စ်ကားရပ်တဲ့နေရာ၊ မီးရထားစတေရှင်ဆိုတာ မီးရထားရပ်တဲ့နေရာ ဖြစ်ပြီး ဝါခံစတေရှင်ဆိုတာကျတော့ အလုပ်ကိုရပ်မထားရဘဲ လုပ်နေရပါလားနော်”

ငါ ဒုက္ခကမ္မ

ယမန်နေ့က မီးပျက်သည့်အကြောင်း သူငယ်ချင်းနှစ်ဦး ပြောနေကြသည်။

“ငါ့မှာကွာ ဓာတ်လျှောက်ကားထဲ ပိတ်မိနေတာ လေးနာရီကြာသွားတယ်”

“ဒါ ဘာဟုတ်သေးလဲ၊ ငါကမ္မ စက်လျှောက်ကားပေါ် ပိတ်မိနေတာ ရှစ်နာရီတောင်ကြာတယ်”

လင်ဒီယာကာဆီရပ်စ်

ရေထုတ်ပေါက်

တစ်နံနက်ခင်းတွင် ဆိပ်ခံ၌ ချည်ထားသော သမ္မာန်တစ်စင်းပေါ်တွင် အိုင်းရစ်လူမျိုးတစ်ယောက် လွန်ပူကိုင်ထားပြီးရပ်နေသည်ကို အင်္ဂလိပ်တစ်ယောက်က လှမ်းမြင်သည်။ အိုင်းရစ်က လွန်စဖောက်ရန် ကိုယ်ကိုအကုန်းလိုက်တွင် အင်္ဂလိပ်က လှမ်းအော်သည်။

“ဟေး . . . မင်းဘာလုပ်နေတာလဲ၊ အပေါက်ဖောက်လိုက်ရင် လှေနှစ်သွားမှာပေါ့ဟ”

အိုင်းရစ်က ပြန်ပြောသည်။

“မကြောင်စမ်းပါနဲ့ကွာ၊ ဒီမှာ အကွဲကြောင်းက ရေယိုနေလို့ ရေပြန်ထွက်သွားအောင် အပေါက်ဖောက်ပေးနေတာဟေ့”

မလျော့နိုင်ဘူး

သူ့ကိုယ်သူ ယုံကြည်စိတ်အပြည့်ရှိသူတစ်ဦး
 သည် ဘားဆိုင်တစ်ဆိုင်အတွင်း ဝင်လာပြီး ခပ်
 ချောချောအမျိုးသမီးတစ်ဦး၏ဘေးတွင် ဝင်ထိုင်
 သည်။ သူက အမျိုးသမီးနှင့် မျက်လုံးချင်းဆုံ
 အောင်လုပ်သည်။ ထို့နောက် လက်ပတ်နာရီကို

ရယ်ရွှင်ပြီးတုံ

သူ့နားသို့ ကပ်၍ နားထောင်သည်။ -

“ရှင်ဘာကြားရသလဲ”

“ဒီနာရီက နည်းပညာအသစ်နဲ့ လုပ်ထားတာ
လေ။ ကျွန်တော့်ကို အယ်လ်ဖာလှိုင်းလွှတ်ပြီး စကား
ပြောတယ်”

အမျိုးသမီးက ကျီစားလို၍ ပြုံးရင်းမေးသည်။

“ဒါဖြင့် အခုသူက ရှင့်ကို ဘာတွေပြောနေ
သလဲ”

“သူ ပြောတာကတော့ မင်း ငါ့ကို အရူးအမူး
ချစ်နေတယ်တဲ့”

အမျိုးသမီးက ပြန်နောက်သည်။

“ရှင့်နာရီကွဲနေလို့ ဖြစ်ရမယ်၊ ကျွန်မဖြင့် ရှင့်
ကို သိတောင် မသိဘူး”

ထိုလူက ပြန်ပြုံးပြပြီးပြောသည်။

“ဟုတ်ပြီ၊ ဒါဆိုရင် ဒီကောင်တစ်နာရီလောက်
မြန်နေတာဖြစ်နိုင်တယ်”

ခင်ဗျားခိုင်းတာနော်

လူခြောက်ယောက် ပိုကာကစားကြရာ စမစ်သည် ဒေါ်လာ ၅၀၀ ရှုံးသွား၍ ရင်ဘတ်ကို လက်ဖြင့်အုပ်ပြီး လဲကျသေဆုံးသွားသည်။ သူ့မိန်းမကို သွားပြောရန် လူရွေးကြသည်။

တုတ်ချောင်းဆွဲ မဲနှိုက်ကြရာ အန်ဒါဆန်က အတိုဆုံးတုတ်ချောင်းကို ဆွဲမိသည်။ သိမ်သိမ်မွေ့

ရယ်ရွှင်ပြုံးတုံ့

မွေ့နှင့် ခပ်ဖော့ဖော့ပြောပေးရန် ကျန်လူများက
ဝိုင်းမှာကြသည်။

“ပြဿနာမဟုတ်ပါဘူး”ဟု အန်ဒါဆန်က
အာမခံသည်။

ထို့နောက် စမစ်၏အိမ်သို့ ကားမောင်းထွက်ခဲ့
ပြီး အိမ်တံခါးကို ခေါက်သည်။ စမစ်၏မိန်းမ တံခါး
လာဖွင့်သည်။

“ခင်ဗျားယောက်ျားတော့ ဖဲကစားတာ
ဒေါ်လာ ၅၀၀ ရှုံးသွားပြီ”

သူမက ဒေါသတကြီး ပြန်အော်ပြောသည်။

“လဲသေလိုက်လို့ ပြောလိုက်စမ်းပါ”

အန်ဒါဆန်က ပြန်ပြောသည်။

“အိုကေ၊ ကျွန်တော်ဒီအတိုင်းပြောလိုက်ပါ
မယ်”

အယ်လင်းဆန်ဒါစ်

